

گروه سرود مسجد امام علی (ع) در محله هنرستان، نام‌آشنای اجتماعات شبانه شده‌اند

صدای حماسی «دختران بهشتی»

راه تجربه

سمیرا شاهیان اهم زمان با شروع جنگ تحمیلی سوم، آن‌ها هم آرایش جنگی گرفتند و صدایشان از مسجد محله هنرستان بلند شد. شبستان مسجد امام علی (ع) که از چند سال قبل آشنا با صداها و نواهای آن‌ها شده بود، حالا به طور جدی پایگاه دوازده دختر کودک و جوانی شده است که با چادرهای یکدست و صدای کودکانه‌شان، سرودهای حماسی را به میدان‌های شهر می‌برند. نامشان «دختران بهشتی» است؛ گروه سرودی که این روزها در بسیاری از برنامه‌های انقلابی و آیینی اجتماعات شبانه مشهد شناخته شده‌اند و هر جا حرف از اجرای دخترانه و حماسی باشد، رد پای این بچه‌ها دیده می‌شود.

مربی این گروه سرود، نرگس رضایی جعفرآباد، فارغ‌التحصیل رشته الهیات و فرمانده پایگاه مسجد امام علی (ع)، از سه چهار سال پیش، کار با این گروه را آغاز کرده است. دختران بهشتی در این ۶۷ شب میدان داری، تقریباً همه مناطق مشهد را برای اجزای پراکنده داشته‌اند؛ از حضور در شبکه استانی خراسان تا مراکز علمی و فرهنگی مثل دانشگاه فردوسی و تالار شهر مشهد. این بار مادر حضور استادان دانشگاه فردوسی مشهد، قطب علمی شرق کشور، شاه‌هد هنرنمایی مقتدرانه‌شان هستیم.

مادر این دوازده دختر برای بیشتر اجراها، همراهی‌شان می‌کند. او می‌گوید: محدوده سکونت‌مان در پیروزی نیست، مثل بعضی از بچه‌ها. اتفاقاً مدرسه‌اش هم در آن محدوده نیست و دخترم در مدرسه‌ای در بولوار مجلسی درس می‌خواند.

این مادر با پشتکار درباره شیوه‌آشنایی‌اش با گروه سرود دختران بهشتی می‌گوید: من از معاون مدرسه دخترم، نام این گروه سرود را شنیدم و چون دخترانم هم دوست داشتند در این زمینه فعالیت کنند، با خانم رضایی ارتباط گرفتم. بعد از اولین تمرین، پرنیاد بگر حاضر به دل‌کندن از این جمع نبود.

دختران مدرسه حضرت زهرا (س)

پرنیاد با پور، دختر نه ساله‌ای که تک‌خوان سرود «ایران امام رضا (ع)» است، با صدای رسایش شناخته می‌شود. کنار او ماهور نخعی، نرگس ویاس متولی، سلیمان طاق زاد، زینب زنده‌دل، نجمه حسن زاده، رومینا کمالی، بهارک و فرانک فراز مند، حلما مشهدی و نازنین زهرانی کونسب ایستاده‌اند. نرگس متولی دوازده سال دارد و حدود چهار سال است با این گروه همکاری می‌کند. او درباره چگونگی دورهم جمع شدن دوستانش می‌گوید: بعضی از مادر مدرسه حضرت زهرا (س) در هاشمیه درس می‌خوانیم و بعضی‌ها ایمان در مدرسه فرزین فردر بولوار فکوری. تعدادی از بچه‌ها هم از راه‌های خیلی دور می‌آیند.

یکی دیگر از اعضای گروه سرود، نجمه حسن زاده است که ۱۰ سال دارد و از اینکه در حضور بزرگ‌ترها اجرا می‌کند، خوشحال است. او می‌گوید: ماهم درس می‌خوانیم و هم کار هنری انجام می‌دهیم. من از اینکه در این گروه هستم، خیلی راضی‌ام.

اجراهای دختران، بعد از خواندن ۴ سرود حماسی در حضور استادان تمام می‌شود. برق شادی در چشم بچه‌ها دیده می‌شود، به ویژه وقتی حضار درخواست می‌کنند با این گروه عکس یادگاری بگیرند.

میناب تقریباً سبب اعضای گروه سرود ما بود. این سرود برای بچه‌های گروه حال و هوای متفاوتی دارد. دخترها برای این کار، یک ماه تمام تمرین کردند تا سرودی آماده شود که در روز دختر برای همدردی با هم و وطن خودشان اجرا کنند؛ گویی بچه‌ها با این زبان، غم بی‌نهایت خودشان را از شهادت ۱۶۸ مظلوم بی‌دفاع اعلام کردند. خوشبختانه این اجرا، در اجتماعات شبانه هم بازخورد‌های خوبی داشت و خیلی از خانواده‌ها با حس و حال معنوی و متفاوتی، آن را همراهی کردند. این را هم بگویم که بعدتر همین سرود را در روز درخت‌کاری، در روستای اخلمند نیز به یاد دختران میناب اجرا کردند.

سرودهای حماسی، مأموریت این شب‌ها

اما قصه این گروه فقط به اجراهای رسمی ختم نمی‌شود. نرگس رضایی می‌گوید: اعضای گروه، سرود «پای کار انقلاب هستیم» را در جمع مردم مشهد، در میدان فردوسی و به مناسبت چهلم شهادت رهبرمان خواندند. همچنین روز بیست و دوم اسفند سال گذشته، در اجتماع «حماسه قدس» که در میدان بسیج برگزار شد، سرودشان را به گوش جمعیتی رساندند که هم صدا با آن‌ها شعر می‌دادند. او با بیان اینکه سرودهای حماسی، مأموریت اصلی این شب‌های آن‌هاست، ادامه می‌دهد: دخترانم، سرود «پناه ایران» را نیز در شبی که مجری محفل در اجتماعات شبانه حضور داشتند، اجرا کردند. به نظر هم‌برنامه، نام این گروه را بیشتر بر سر زبان‌ها انداخت و تقریباً برای اجرای کارهایمان به همه محلات مشهد رفتیم.

جذب مردمی اعضای گروه سرود

«جذب اعضای گروه کاملاً مردمی بود؛ هر بار که جایی اجرای کردیم، خانواده‌ها و بچه‌ها با ما آشنا می‌شدند و خودشان برای حضور در گروه اعلام آمادگی می‌کردند.» با توضیحی که رضایی، این مربی خوش‌ذوق می‌دهد، روشن می‌شود که دختران هم با علاقه وارد این راه شده‌اند. او ادامه می‌دهد: به همین دلیل امروز اعضای این گروه فقط از یک محله نیستند؛ از هاشمیه و فکوری تا بولوار مجلسی و حتی حاشیه شهر، عضو گروه هستند. دختران من از سه تا دوازده ساله هستند. ارتباط‌های روزانه ما برای هماهنگی، بیشتر مجازی است. اما تمرین‌های اصلی همچنان حضوری و در مسجد امام علی (ع) واقع در پیروزی ۴۵ انجام می‌شود. مسجدی که فرمانده پایگاه بسیجش هستیم، خانه دوم این دخترها شده است.

همدلی گروه فرامحله‌ای

اعضای این گروه سرود، دوازده نفرند و همگی دخترانی هستند که مایل‌اند در این فعالیت هنری شرکت کنند و اتفاقاً خانم مربی هم پذیرای آن‌هاست. کوچک‌ترین عضو، مهناز با پور، فقط سه سال دارد و خواهرش، پرنیاد هم تک‌خوان گروه است.

جنگ نرم در جنگ تحمیلی سوم

یکی از سرودهای دختران «پای کار انقلاب هستیم» نام دارد؛ نامی که شاید مسیر جهاد این شب‌های آن‌ها را روشن می‌کند. نرگس رضایی جعفرآباد می‌گوید: سال‌هاست که با بچه‌هایم، یعنی همین اعضای گروه تمرین می‌کنم. اما ایده حضور منسجم و جدی من در اجتماعات شبانه از آغاز جنگ تحمیلی سوم شکل گرفت. با خودم فکر کردم جهاد امروز فقط در میدان نبرد نیست؛ گاهی باید با همان توانایی و هنری که داری، برای جبهه حق تلاش کنی. به همین دلیل به ذهنم رسید توانایی اصلی من در گروه سرود من است. موضوع را با آن‌ها در میان گذاشتم و کار را شروع کردیم. دختران من هم احساس کردند با صدا و شعر می‌توانند روحیه حماسه‌را زنده نگه دارند.

سرود روز دختر به یاد دختران میناب

در این شصت و چند شب، یکی از اجراهای مهمشان، حضور در ویژه برنامه شبکه خراسان با اجرای حجت‌الاسلام والمسلمین سید کاظم روح بخش، فعال حوزه روان‌شناسی اسلامی، بوده است. نرگس رضایی می‌گوید: یکی از تجربه‌های متفاوت این گروه، سرودی بود که در روز دختر به یاد دختران میناب رونمایی شد. از یک ماه قبل بایک استاد زبان انگلیسی گفت‌وگو کرده بودم تا به مناسبت ولادت حضرت معصومه (س) و روز دختر و تقارن آن با چهلم شهادت مدرسه شجره طیبه میناب، یک شعر حماسی به زبان انگلیسی برای آن واقعه تلخ ترجمه شود. این مربی فعال و جهادی اضافه می‌کند: چون سن دختران شهید